P9_TA(2019)0112

Насилствено потушаване на неотдавнашните протести в Иран

Резолюция на Европейския парламент от 19 декември 2019 г. относно насилственото потушаване на неотдавнашните протести в Иран (2019/2993(RSP))

(2021/C 255/13)

Европейският парламент,

— като взе предвид предишните си резолюции относно Иран, включително последната от тях от 19 септември 2019 г. относно Иран, по-специално положението на защитниците на правата на жените и лишените от свобода лица с двойно гражданство на ЕС и Иран ([1]),

— като взе предвид заключенията на Съвета от 4 февруари 2019 г. относно Иран,

— като взе предвид изявлението от 8 декември 2019 г. на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Жозеп Борел Фонтелес от името на ЕС относно неотдавнашните протести в Иран,

— като взе предвид изявлението от 21 ноември 2019 г. на говорителя на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) относно събитията в Иран,

— като взе предвид решението на Съвета от 12 април 2018 г. за удължаване с още 12 месеца на срока на действие на ограничителните мерки в отговор на сериозни нарушения на правата на човека в Иран,

— като взе предвид насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека,

— като взе предвид насоките на ЕС по отношение на смъртното наказание и насоките на ЕС по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказване, както и насоките на ЕС в областта на правата на човека относно свободата на изразяване онлайн и офлайн,

— като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2016 г. относно стратегията на ЕС по отношение на Иран след ядреното споразумение ([2]),

— като взе предвид Резолюция 73/181 на Общото събрание на ООН от 17 декември 2018 г. относно състоянието на правата на човека в Ислямска република Иран,

— като взе предвид доклада на генералния докладчик на ООН от 30 януари 2019 г. относно положението във връзка с правата на човека в Ислямска република Иран,

— като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,

— като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права от 1966 г., по който Иран е страна,

— като взе предвид член 132, параграфи 2 и 4 от своя Правилник за дейността,

A. като има предвид, че десетки хиляди души от цял Иран и представляващи всички сегменти на обществото упражниха основното си право на свобода на събранията и изразиха недоволството си във връзка с икономическата ситуация и увеличаването на цените на горивата най-малко с 50 % в най-широкомащабната вълна от граждански вълнения за последните 40 години;

([1]) Приети текстове, P9_TA(2019)0019.
([2]) ОВ C 215, 19.6.2018 г., стр. 86.

Четвъртък, 19 декември 2019 г.

Б. като има предвид, че въпреки многократните международни призиви за проява на сдържаност, иранските сили за сигурност са използвали непропорционални средства и сила срещу протестиращите; като има предвид, че по данни на гражданското общество иранските сили за сигурност са открили огън срещу невъоръжени протестиращи, които не са представлявали никаква непосредствена заплаха, като се предполага, че те са били смъртоносно простреляни;

В. като има предвид, че според Амнести интернешънъл най-малко 304 души, включително деца, са били убити, като много повече са били ранени, и че хиляди протестиращи, както и журналисти, защитници на правата на човека и студенти са били задържани; като има предвид, че иранските органи не са обявили официалния брой смъртни случаи и отказаха да предадат телата на жертвите на техните семейства;

Г. като има предвид, че на 16 ноември 2019 г.. иранските органи наложиха петдневно почти цялостно блокиране на интернет съобщенията, като прекъснаха почти всички средства за онлайн комуникация на хората в Иран и спряха изцяло информационния поток във връзка с насилствените репресии; като има предвид, че прекратяването на интернет комуникациите е нарушение на основното право на достъп до информация, което представлява непропорционално ограничаване на свободата на словото, и вече е стандартен начин на действие на органите;

Д. като има предвид, че в своята резолюция от 25 октомври 2016 г. относно стратегията на ЕС по отношение на Иран след ядреното споразумение ([3]) Европейският парламент подчертава, че е важно да се спазват насоките на ЕС в областта на правата на човека, включително относно защитниците на правата на човека, в контекста на отношенията между ЕС и Иран;

Е. като има предвид, че защитниците на правата на човека, журналистите, адвокатите и онлайн активистите в Иран продължават да се сблъскват с тормоз, произволни арести, задържане и наказателно преследване поради своята работа; като има предвид, че Министерството на разузнаването и други сили в Иран наложиха строги ограничителни мерки срещу гражданското общество; като има предвид, че 77 поддръжници на реформистката опозиция, главно членове на Фронта за участие, направиха открито изявление, в което осъдиха прекомерната употреба на сила за потушаването на протестите; като има предвид, че някои от тях бяха изправени пред съд в Иран за „разпространяване на пропаганда срещу Ислямската република“, а двама — Мохамед Кянош Рад и Мехди Махмудян — бяха арестувани;

Ж. като има предвид, че иранските съдилища редовно не успяват да осигурят справедлив процес, като отказват достъп до правна защита и посещения от представители на консулските служби, ООН или хуманитарни организации и позволяват използването на признания, получени чрез изтезания, като доказателство; като има предвид, че не съществуват независими механизми за гарантиране на отчетността в съдебната система, както и че продължават да съществуват сериозни опасения относно политизирането на съдиите, особено на тези, които са председатели на революционни съдилища;

З. като има предвид, че много лица с двойно гражданство на ЕС и Иран са задържани за своята дейност в областта на правата на човека или за своята академична работа; като има предвид, че от юни 2019 г. насам в Иран са лишени от свобода двама френски изследователи, а именно г-жа Фариба Аделках и, както наскоро беше потвърдено, г-н Ролан Маршал;

1. поднася своите съболезнования на семействата на жертвите; пожелава бързо възстановяване на ранените лица;

2. изразява съжаление във връзка с широко разпространеното и несъразмерно използване на сила от страна на Иран срещу мирно протестиращи лица, които единствено изразяват правата си на свобода на словото, сдружаване и мирни събирания; подчертава, че подобни действия са неприемливи, и настоятелно призовава иранските органи да информират обществеността за общия брой на смъртните случаи и задържаните, да разследват по бърз, безпристрастен, независим и прозрачен начин твърденията за прекомерна употреба на сила, включително прякото преследване на протестиращите от страна на силите за сигурност, и да подведат под отговорност всички извършители на актове на насилие;

3. изисква всички участници в протестите, защитници на правата на човека и журналисти, които са понастоящем лишени от свобода в Иран поради това, че са упражнили законните си права на свобода на словото и на свобода на събранията, да бъдат освободени безусловно; освен това изисква от органите да информират всички семейства за местонахождението на техните задържани роднини и призовава да бъде предоставен безпрепятствен достъп на адвокати и международни наблюдатели до всички задържани лица по време на протестите, както и да се предостави на международната общност самоличността на задържаните; потвърждава предишните призиви на Парламента за освобождаването на Назанин Загари-Ратклиф и на много други незаконно задържани;

([3]) ОВ C 215, 19.6.2018 г., стр. 86.

4. строго осъжда решението на Иран да прекъсне достъпа до глобалните мрежи в интернет, с което бяха възпрепятствани комуникацията и свободния поток на информация за иранските граждани; подчертава, че подобни действия представляват явно нарушение на свободата на словото; настоятелно призовава иранските органи да премахнат всички блокади на базиращите се на интернет комуникации и услуги;

5. подчертава, че основните права, като например на свобода на словото и на събрания, трябва винаги да бъдат зачитани, и призовава иранските органи да спазват международните си задължения, включително съгласно Международния пакт за граждански и политически права;

6. призовава ООН, по-специално Съвета по правата на човека на ООН, незабавно да даде ход на задълбочено разследване на събитията, случили се през последните седмици, под ръководството на специалния докладчик на ООН относно положението с правата на човека в Иран, с цел да хвърли светлина върху твърденията за тежки нарушения на правата на човека в страната след началото на протестите, и призова Иран да предостави пълен, неограничен достъп на лицата, които провеждат това разследване;

7. припомня своята резолюция от 19 септември 2019 г.; изразява дълбоко съжаление относно липсата на напредък в случаите на лица с двойно гражданство на ЕС и Иран, задържани в Иран; настоятелно призовава иранските органи незабавно да освободят Ролан Маршал и Фариба Аделках, както и всички защитници на правата на човека, които са били лишени от свобода и осъдени просто заради това, че са упражнявали правата си на свобода на словото, на свобода на сдруженията и на мирни събрания;

8. призовава ЕС, включително заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, да продължи да обсъжда с иранските органи въпросите, свързани с правата на човека, на двустранните и многостранните форуми, и по-специално в контекста на политическия диалог на високо равнище между ЕС и Иран;

9. отново изразява пълната си подкрепа за лауреатите на наградата „Сахаров“ Насрин Сотудех и Джафар Панахи; изразява съжаление във връзка с факта, че Насрин Сотудех продължава да бъде лишена от свобода, като изтърпява наказание от 33 години и 148 удара с камшик, и настоява за незабавното и безусловно освобождаване на Насрин Сотудех; призовава иранските органи да отменят забраната за пътуване, наложена на Джафар Панахи от 2010 г. насам;

10. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, Европейската служба за външна дейност, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите членки, върховния лидер на Ислямска република Иран, президента на Ислямска република Иран и членовете на иранския Меджлис.